YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
26 päivänä marraskuuta 1975 *

Asiassa 99/74,

Société des grands moulins des Antilles, jonka laillisena edustajana toimii pääjohtaja ja jota edustaa asianajaja Jean-Denis Bredin, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Georges Margue, 20, rue Philippe-II,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja J. H. J. Bourgeois, avustajanaan komission oikeudellisen yksikön virkamies G. zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellinen neuvonantaja Mario Cervino, Bâtiment CFL, place de la Gare,

vastaajana,

jossa vaaditaan vahingonkorvausta ETY:n perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan nojalla,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat R. Monaco ja H. Kutscher sekä tuomarit A. M. Donner, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, M. Sørensen, Mackenzie Stuart ja A. O'Keeffe,

julkisasiamies: A. Trabucchi,
kirjaaja: A. Van Houtte,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantajana oleva yhtiö vaatii kanteessaan, että yhteisö velvoitetaan maksamaan 501 428,15 Ranskan frangia

"sen vahingon korvaamiseksi, joka yhtiölle aiheutui Euroopan yhteisöjen komission oikeudettomasta hiljaisesta kieltäytymisestä maksaa seuraavat määrät:

1. Yhtiölle kuuluva tuki viljan viemisestä Ranskan merentakaisesta departementista – – kolmanteen maahan.

2. Tasaushyvitys varastoista markkinointivuoden 1972–1973 osalta: 278 452,18 Ranskan frangia".

2 Ranskan merentakaiseen departementtiin sijoittautunut kantaja on vaatinut tiettyjä viljanvientitodistuksia, joissa vahvistetaan ennalta tuen määrä.

3 Lisäksi se on omien sanojensa mukaan täyttänyt kaikki edellytykset, jotka oikeuttavat sen ennalta vahvistettuun tukeen asetuksen N:o 120/67 (EYVL 1967, s. 2269) 16 artiklan ja sen soveltamisasetusten mukaan.

4 Markkinointivuoden 1972–1973 lopussa varastossaan olevien viljamäärien osalta kantaja on täyttänyt tarvittavat muodollisuudet, jotka oikeuttavat sen saamaan asetuksen N:o 120/67 9 artiklassa ja sen soveltamisasetuksissa säädettyjä hyvityksiä.

5 Komission asetuksen N:o 1041/67/ETY (EYVL N:o 314, s. 9) 10 artiklan mukaisesti tuen maksaa se jäsenvaltio, jonka alueella vientiä koskevat tullimuodollisuudet on täytetty.

6 Asetuksen N:o 1554/73 (EYVL N:o L 156, s. 13) 3 artiklan 1 kohdan mukaan tasaushyvityksen "myöntää sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueella varastot ovat".

7 Vientituen ja varastoja koskevan tasaushyvityksen myöntämisestä annetun asetuksen N:o 120/67 säännöksiä sekä maksun määristä ja yksityiskohtaisista säännöistä annettuja komission täytäntöönpanoasetuksia sovelletaan sellaise-

naan kaikkialla Ranskan tasavallan alueella.

8 Vaatiakseen sellaisenaan sovellettavan yhteisön oikeuden mukaan itselleen kuuluvien määrien maksua kantaja on ottanut yhteyttä Ranskan tasavallan toimivaltaiseen viranomaiseen, mutta ei ole saattanut asiaa kyseisen valtion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

9 Kantajana oleva yhtiö kääntyi seuraavaksi maksun saadakseen komission puoleen 27.8.1974 tekemällään hakemuksella.

10 Kun komissio hylkäsi hiljaisesti hakemuksen, kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen ETY:n perustamissopimuksen 215 artiklan perusteella.

11 Komissio vetoaa kolmeen perusteeseen kanteen tutkimatta jättämiseksi.

12 Ensinnäkin komissio toteaa, että kantajan väittämä "virhe" on komission kieltäytyminen maksamasta, mutta vahingonkorvauskanteen käyttäminen edellyttää, että maksamatta jättämisestä näytetään aiheutuneen erillistä vahinkoa.

13 Toiseksi kanne on kohdistettu väärin, sillä yhteisö ei ole toimivaltainen maksamaan kyseisiä määriä vaan ainoastaan jäsenvaltiot.

14 Kolmanneksi kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi tässä vaiheessa, koska kansallisella tuomioistuimella ei ole vielä ollut mahdollisuutta ratkaista, onko kantajalla oikeuksia kansalliseen toimivaltaiseen viranomaiseen nähden.

15 Perustamissopimuksen 178 ja 215 artiklassa määrätty vahingonkorvauskanne on tarkoitettu itsenäiseksi oikeussuojakeinoksi, jolla on oma tehtävänsä oikeussuojakeinojen järjestelmässä ja jonka käyttämisen edellytykset määräytyvät sen erityisen tarkoituksen perusteella.

16 Se, että yhteisön toimielin kieltäytyy maksamasta velkaa, joka jäsenvaltion on yhteisön oikeuden mukaan maksettava viejälle, ei kuulu yhteisön sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun soveltamisalaan.

17 Jotta sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella voidaan nostaa kanne, on näytettävä, että yhteisön toimenpiteestä tai laiminlyönnistä on aiheutunut vahinkoa.

18 Kantaja on vastauksessaan täsmentänyt kannettaan pyrkiäkseen sijoittamaan sen sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeviin kanteisiin.

19 Kantaja vetoaa siihen, että komission oikeudeton kielto rahoittaa menoja, joista Ranskan tasavalta on vastuussa maatalousasetusten nojalla merentakaisten departementtien osalta, on saanut Ranskan toimivaltaiset viranomaiset kieltäytymään maksamasta kantajalle kuuluvia määriä, ja että tämä komission oikeudeton kielto aiheuttaa yhteisölle sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun.

20 Kantaja vetoaa uudelleen oikeuteen saada maksu joko komissiolta tai Ranskan viranomaisilta asetuksen N:o 120/67 ja sen täytäntöönpanoasetusten nojalla.

21 Kantajan kanteella pyritään tosiasiassa siihen, että komissio maksaa kyseisen valtion toimivaltaisen viranomaisen sijasta kantajalle yhteisön oikeuden mukaan kuuluvat määrät.

22 Yhteisön oikeuden säännöksissä ja määräyksissä, erityisesti asetuksen N:o 1041/67 10 artiklassa ja asetuksen N:o 1554/73 3 artiklassa, ei jätetä lainkaan epäselväksi sitä, että maksaminen tai maksamisesta kieltäytyminen kuuluu kansallisten viranomaisten toimiin.

23 Näin ollen on kansallisten toimivaltaisten tuomioistuinten asia päättää kyseisten toimien lainmukaisuudesta yhteisön oikeutta soveltaen, kansallisessa oikeudessa säädettyjä muotoja noudattaen ja turvauduttuaan mahdollisesti perustamissopimuksen 177 artiklassa määrättyyn menettelyyn.

24 Näin ollen ei voida hyväksyä kantajan pyrkimystä sivuuttaa sellaisten täytäntöönpanoasetusten täsmällistä sanamuotoa, joissa säädetään, että kansalliset viranomaiset ovat toimivaltaisia, etenkään kun kantajan mahdolliset oikeudet kansallisiin viranomaisiin nähden eivät voi olla riippuvaisia yhteisön etukäteen antamasta rahoitusluvasta.

25 Koska kantaja ei ole näyttänyt, että yhteisön toimenpiteestä tai laiminlyönnistä on aiheutunut vahinkoa, joka olisi kohdistunut kantajaan, kanne jätetään perustamissopimuksen 178 artiklan nojalla tutkittavaksi ottamatta.

Oikeudenkäyntikulut

26 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti

asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Tässä tapauksessa kantaja on hävinnyt asian.

28 Kantaja velvoitetaan näin ollen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kannetta ei tutkita.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lecourt Monaco Kutscher Donner Mertens de Wilmars

Pescatore Sørensen Mackenzie Stuart O'Keeffe

Julistettiin Luxemburgissa 26 päivänä marraskuuta 1975.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti